

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 252/2026
17.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Животе Стојановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу К 3/25 од 01.10.2025. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 130/25 од 12.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Животе Стојановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу К 3/25 од 01.10.2025. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 130/25 од 12.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу К 3/25 од 01.10.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. КЗ у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен је на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће је заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

На основу одредбе члана 297. став 5. КЗ у вези члана 86. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци, рачунајући од правноснажности пресуде.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати суду на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, као и на име трошкова кривичног поступка износ од 66.213,17 динара, све у року од 90 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 130/25 од 12.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Живота Стојановић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреда закона

из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, укине побијане правноснажне пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Међутим, истакнуте повреде закона бранилац образлаже наводима да окривљени није прекршио бланкетну норму из члана 42. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, имајући у виду вештачење вештака саобраћајне струке, који је у налазу и мишљењу навео да брзина којом се окривљени кретао није била небезбедна, те изводи сопствене закључке из овако датог налаза и мишљења вештака, да неприлагођена брзина није узрок саобраћајне незгоде. С тим у вези истиче да је у пресуди наведено да је узрок саобраћајне незгоде одсуство реаговања или закаснела реакција окривљеног на промену закривљености пута посматрано у смеру кретања, а исто се не може подвести под наведену бланкетну норму, из чега бранилац изводи сопствени закључак да није било места примени бланкетне норме из члана 42. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па самим тим ни кривичног дела, на који начин бранилац полемисе са закључцима нижестепених судова и оспорава утврђено чињенично стање, у смислу одредбе члана 440. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог због кога окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек – захтев за заштиту законитости, па је Врховни суд, захтев за заштиту законитости оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић